

INTERVJU S VELEČASnim IVANOM KLJUNIĆEM

VOLIO BIH DA MLADI IMAJU NEKO SVOJE POSEBNO MJESTO U ŽUPI

Razgovarala: Stella Sremić, 8. r.

Nakon Ivice Mađera, koji nam je vjerno služio šest godina, Župa Kravarsko dobila je novog svećenika. Njegovo ime je Ivan Kljunić, a ovim intervjuom možete ga malo bolje upoznati...

ZA POČETAK, RECITE NAM NEŠTO O SEBI...

Zovem se Ivan Kljunić. Rođen sam 28. svibnja 1982. u Varaždinu. Užu obitelj mi čine roditelji i stariji brat. Svoje djetinjstvo sam proveo u Klenovniku. Završio sam Osnovnu školu grofa Janka Draškovića. Nakon osnovne škole, upisao sam srednju školu za tehničara cestovnog prometa, ali odustao sam od toga i prije nego je počela sama nastava. Povukao sam svoje papire (svjedodžbe) i otisao u Zagreb. Tamo sam upisao Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju s pravom javnosti i Dječačko sjemenište na Šalati s čime je i počeo moj život u odgoju za svećenika.

KADA STE OSJETILI POZIV ZA OVO ZANIMANJE?

Još kao dijete ministirao sam u svojoj župi Presvetog Trojstva. Bio sam u stalnom kontaktu i doticaju sa župnikom, tako da mogu reći da se moje zvanje javilo već u ranoj mladosti.

GDJE I KADA JE BILO VAŠE REĐENJE?

Moje ređenje je bilo u katedrali u Varaždinu po rukama varaždinskog biskupa mons. Josipa Mrzljaka 6. lipnja 2010.

KAKO STE SE OSJEĆALI TOG DANA?

Dan prije samog ređenja imao sam osjećaj kao da mi cijeli život prolazi kroz glavu... Tako je i bilo, jer dugo sam razmišljao o tom trenutku i svom životu. Uvijek je bilo onih upitnika iznad glave: da li je to to, da li me uistinu Bog zove da ga slijedim. Toga dana slušao sam i sam sebi više puta pjevao onu pjesmu „Krist na žalu“.

Tijekom samog ređenja je bilo uzbudjenja, ali nakon toga osjećao sam se nekako posebno ispunjeno i sretno.

GDJE STE ODRŽALI PRVU MISU?

Mladu misu održao sam 25. srpnja 2012. u crkvi Presvetog Trojstva u Klenovniku pod geslom „Ne izabrate vi mene, nego ja izabrah vas“ (Iv. 15,16). Kao svećenik svoju prvu misu održao sam u Svećeničkom domu u Varaždinu.

OPIŠITE NAM UKRATKO KAKO IZGLEDA VAŠA SVAKODNEVNICA.

Budim se ujutro oko 6:15 i dan započinjem jutarnjom molitvom. Kasnije slijedi spremanje za svetu misu. Nakon toga trudim se provesti vrijeme u druženju sa župljanima- pogotovo stavljam naglasak na mlade, kako bih volio da ih se više aktivira. U podne molim molitvu srednjeg časa. U slobodno vrijeme volim pročitati dobru knjigu ili „surfati“ internetom. Navečer izmolim večernju molitvu i obavim neke osobne stvari.

KAKO VAM SE SVIĐA NAŠA ŽUPA? IMATE LI NEKE DUGOROČNE PLANOVE VEZANO UZ NJU?

Župu Kravarsko doživio sam kao i svoje rodno zagorsko pitomo mjesto. Župa mi se čini vrlo aktivna, iako mi se u pojedenim segmentima čini da ljudi 'spavaju' (potrudit će se da ih probudimo). Još nisam doživio ništa negativno.

Planovi su mi ti da župa svakako ostane aktivna, kao i za vrijeme bivših župnika, ali ponavljam, volio bi da mladi imaju neko svoje posebno mjesto u crkvi, da se više aktiviraju i sudjeluju u našoj župnoj zajednici. Da uistinu održe onaj hod u svjetlosti, kao što je glasio i sam logo na Susretu hrvatske katoličke mladeži u našoj biskupiji „U svjetlosti hodimo“.

JESTE LI IKADA BILI ZALJUBLJENI?

Zar ima čovjeka koji nikad nije bio zaljubljen?...

JE LI TEŠKO BITI SVEĆENIK? JESTE LI IKADA POŽELJELI ODUSTATI OBZIROM DA OVAJ POZIV ZAHTJEVA MNOGO ODRICANJA?

Lijepo je biti svećenik. Svaki životni poziv ima svoja odricanja, poteškoće, ali isto tako i svoje pozitivne strane. I sada ima nekih teških trenutaka kada bi najradije digao ruke od svega i vodio 'normalan' život. Ali bez životnog križa nema ničega, a kada znaš da služiš Bogu i ljudima, to ti daje ohrabrenje. Bez svakodnevne molitve ne bi mogao jačati svoj poziv iz dana u dan i mislim da bi tada bilo više tih poteškoća u svećeničkom životu.

ŠTO MISLITE O DANAŠNJEM ODNOSU MLADIH PREMA CRKVI?

Još uvijek mislim da je kućni odgoj onaj najvažniji u životu svakog dijeteta. Tako da kad god roditelji neće biti primjer svom djetetu, bilo u radu, bilo u molitvi, njegovo ponašanje se neće bitno promijeniti. Mislim da su današnji mladi jako kvalitetne osobe, ali ne mogu pokupiti neke navike, kad nemaju od koga (mislim na pojedince).

Svake dvije godine u Hrvatskoj se organiziraju susreti mladih i očito je da broj raste- tako je bilo i u našoj Sisačkoj biskupiji ove godine gdje se odazvalo oko 30 000 mladih.

Zato mogu reći da se s mladima mora više raditi na životnim i moralnim područjima, gdje su nažalost, često puta prepušteni sami sebi.